

ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞೀಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಡಾ.ಎಸ್.ಬಿ.ಚನ್ನಗೌಡ*

*ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಬಿ.ಆರ್.ತಂಬಾಕದ ಪ್ರಥಮ ದಜ್ಞ ಕಲಾ ವಾಸೀಜ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಾಗೂ ಸಾಂಕೋತ್ತರ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ ಹಿರೇಕರು.

Abstract:

ಸರ್ವಜ್ಞ ಒಂದು ಶ್ವರ್ಚಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದ ಸದಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಅಂತರ್ಭೇಂತಗಳನ್ನು ಓರ್ವ ಹಣ್ಣೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ವಚನಗಳು ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು, ಜನಸಾಮನ್ಯರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಜ್ಞನ ತ್ರಿಪದಿಗಳು ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳಾಗಿ ನೆಲೆಸಿಂತಿವೆ. ಸರ್ವಜ್ಞ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೌಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಲಿಷಯಿಗಳು ಇವರ ತ್ರಿಪದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಸರ್ವಜ್ಞ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಕಾಲ ಸುಮಾರಾಗಿ 16-17ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

Keywords: ಸರ್ವಜ್ಞ, ವಚನ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ತ್ರಿಪದಿ, ಸಮಾಜ, ಸುಧಾರಣೆ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮವನ್ನು ಪುಣ್ಯವೆಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮವನ್ನು ಪಾಪವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತ ಹಾಗೂ ಮನಜನ್ಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರುವ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಎಂತಹ ಕರ್ಮವೇ ಆಗಿರಲಿ ತನಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯೆತ್ತಿ / ಹೊತ್ತು ತಾನಾಡಿಸುತ್ತಿ /

ತುತ್ತ ಇಧ್ದಲ್ಲಿ ಒಯ್ದುಳಿಸಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ /

ಹೊತ್ತು ಜೀಲ್ಲುವಳು ಸರ್ವಜ್ಞಿ /

ಮಧ್ಯಮೇಲ್ಲುವನು ಪ್ರ / ಬುದ್ಧನೆಂದನಬೇಡ /

ಮಧ್ಯ ಸಂಕಟವ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹೆಡಕತ್ತ /

ಗುದ್ದಿ ಚೆಳುತ್ತಿಹನು ಸರ್ವಜ್ಞಿ /

‘ಯಾವುದೊಂದು ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಧಿ-ವ್ಯಾಗ್ನತೆಯ ಮರೆವಿಗಾಗಿಯೋ, ಬೇಸರದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯೋ, ಮೋಜಿಗಾಗಿಯೋ, ಸಹವಾಸದ ಸುಖಿಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದಿಲ್ಲಿಂದು ವ್ಯಸನ(ದುಕ್ಷಟಿ)ಕ್ಕೆ ಶರೀರ ಮೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲೊದಲು ಆತ ಸಮಯ-ಸಂದರ್ಭದ

Please cite this article as: ಚನ್ನಗೌಡ ಎಸ್. ಬಿ. (2023). ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞೀಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಸ್ರುಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆರ್ಥಿಕ ಇನ್‌ವೆಲ್ಯೂವೇಟಿವ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, 1(6), 29-36.

ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಮೈಮರೆಸುವ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸೇವನೆಗೆ ತೋಡಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಅದರ ಎಳೆತ-ಸೆಳೆತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಅದರ ದಾಸಾನು ದಾಸನಾಗಿ ಯಾವುದರ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ವಿವೇಕಹಿನನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಅತಿಯಾದ ಕುಡಿತದಿಂದಾಗುವ ರೋಗಾವಸ್ಥೆಗೆ ‘ಆಲೋಹಾಲಿಸಂ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮುದ್ದುದ ಗೀಳು ಮತ್ತು ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯ ಸೇವನೆಯ ಚಟಪು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಪರಿಸರಗಳಿಂದ ಗಂಭೀರ ವರ್ತನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿವೆ. ಆ ವ್ಯಾಸನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವುದು ಅನಿಷ್ಟವೆಂದು, ಅಪರಾಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಲಾಗಿದೆ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದುಶ್ಚಟವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಆಲೋಹಾಲಿಸಂ ಮತ್ತು ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯ ಸೇವನೆಯ ವ್ಯಾಸನಗಳು ಕೇವಲ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಬೇರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಈ ದುಶ್ಚಟಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಾನಸಿಕ, ಮನೋಪೆದ್ಯಕೀರ್ತಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಚಟಪು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಾಜವನ್ನು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅತಿಯಾದ ಕುಡಿತ, ಮುದ್ದಸಾರ ಅಥವಾ ಶರಾಬಿನ ಮೇಲೆ ಅತಿಯಾದ ಅವಲಂಬನ ಅವನ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಸ್ಥಾಷ್ಟ್ರವು ಹದಗೆಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧಗಳೂ ಹದಗೆಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳೂ ಹಾಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪೂರ್ವಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆಡು ಮುಟ್ಟದ ಸೊಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳದ ವಿಷಯವಿಲ್ಲ. ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸುರೆಯ ಸೇವಿಸುವವನ್ / ಸುರಿಗೆಯನು ಹಿಡಿದವನ್ /

ದೊರೆಯೊಲುಮೆಗಾಗಿ ಹೊಗುವನ ಕಾಯುವದು /

ಸೊರಿ ಸಾಯುವದು ! ಸರ್ವಜ್ಞ !

ಸುರೆಯ ಸೇವಿಸುವಂಗೆ / ಸಿರಿಗರವು ಹಿಡಿದಂಗೆ /

ದೊರೆಯಲ್ಲಿ ತೇಜ ಪಡೆದಂಗ ಶಿರಿಹುದು /

ಖ್ರಿರವಲ್ಲ ನೋಡ ಸರ್ವಜ್ಞ !

ಸುರೆ ಎಂದರೆ ಮುದ್ದ, ಮುದ್ದವನ್ನು ಕುಡಿಯುವವನು, ಖಿಡ್ಗವನು ಹಿಡಿದವನು, ರಾಜನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವನು ಇವರನ್ನು ಕಾಯುವುದೆಂದರೆ ಸೊರಗಿ ಸಾಯುವುದೆ ಆಗಿರುವುದು. ಇಂಥವನನ್ನು ಕಾಯುವುದು ನಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಗಿಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಾಳ್ಳೆ, ಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಅತಿಯಾದ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಈ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗಿಂತಲೂ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸ ಇವರನ್ನು ಕಾಯುವುದು. ಸರ್ವಜ್ಞನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಾಳ್ಳೆ, ಶ್ರಮ, ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕಂಟಕಪ್ರಾಯವೆಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಮದ್ಯಪಾನವನ್ನು ಸೇವಿಸುವವನು, ಹಣದ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದವನು, ರಾಜನ ಗೌರವ ಪಡೆದವನು ಇಂಥವರ ತಲೆಯು ಸ್ಥಿರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಆಲೋಚನಾ ಮಗ್ನಿತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗರ ಹಿಡಿದವರ ಎಬ್ಬಿಸಬಹುದು, ಸಿರಿಗರ ಹಿಡಿದವರ ಎಬ್ಬಿಸಲಾಗದು ಎಂಬ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮದವಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಮಾಜಕ್ಕಿಂತ ನಾವೆ ದೊಡ್ಡವರು ಎಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕುಡಿದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ರಾಜನಿಂದ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಇವರು ಸಮಾಜವನ್ನು ಕೀರಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಸಮಾಜ ದೊಡ್ಡದು, ಸಮಾಜಕ್ಕಿಂತ ರಾಷ್ಟ್ರ ದೊಡ್ಡದು ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮರೆತು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರಿಂದ ಸುಂದರ ಸಮಾಜದ ಕನಸನ್ನು ಕಾಣಲಾದಿತೆ? ಎಂಬುದೇ ಸರ್ವಜ್ಞನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

ಸುರೆಯ ಹಿರಿದುಂಡವಗೆ । ಉರಿಯ ಮೇಲ್ಮೈದುಕುವಗೆ ।

ಹರಿಯುವ ಹಾಪು, ಪರನಾರಿ ಹಿಡಿದಂಗೆ ।

ಮರಣದ ನೆರಣಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ।

ಸಿಂದಿಯನು ಸೇವಿಪನು । ಹಂದಿಯಂತಿರುತ್ತಿಹನು ।

ಹಂದಿಯೊಂದೆಗೆ ಉಪಕಾರಿ ಹುಡಿಕನು ।

ಹಂದಿಗೂ ಕಷ್ಟ ಸರ್ವಜ್ಞ ।

ಸರ್ವಜ್ಞನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮದ್ಯಪಾನ ವ್ಯಾಸನಿಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕಂಟಕಪ್ರಾಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇವರು ಸಮಾಜಕ್ಷಷ್ಟೆ ಕಂಟಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮದ್ಯಪಾನ ವ್ಯಾಸನಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ತರಹದ ವ್ಯಾಸನಿಗಳು ಈತನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಯಾರೆಂದರೆ ಮದಿರೆಯನು ಕುಡಿಯುವವನು, ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವವನು, ಹರಿವ ಹಾವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವನು, ಪರನಾರಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವನು, ಮರಣವಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರು ಸಹ ಅದರ ಗೆಳತನ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಮರಣದ ಮಹಾ ಬಾಗಿಲು ಸದಾ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದು ಇಂತಹ ವ್ಯಾಸನಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅವನತಿಯನ್ನು ತಾವೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಇಂತಹವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲಾದಿತೆ?

ಹಂದಿಯ ಹಗಲಿರುಳು ವಾಸವು ಚರಂಡಿಯೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಂದಿಯು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂತ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರದೇನಿದ್ದರೂ ಚರಂಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಬದುಕನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮೂಲಿಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿಷ್ಟು ಪರಿಸರವನ್ನು ಹೊಲಸು ಮಾಡುವುದೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕರಿಗುತ್ತದೆ. ಹಂದಿಯಾದರು ಒಂದು ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು ಆದರೆ ಈ ಸೆಂದಿ ಕುಡಿಯುವವನು ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಹಂದಿವಾಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೀನಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉಂಟಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಯಾಗದೆ, ಮನಸ್ಸಾಬ್ಧಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗದೆ, ಸಮಾಜ ಕಂಟಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪವಿತ್ರವಾದ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದ ಮೂಢನಾಗಿ ತುಚ್ಛ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ

ಕಡೆಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥವರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಒಳಿತು ಹೋಗಲಿ, ತಮ್ಮ ಒಳಿತನ್ನು ಬಯಸದ ಇವರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆನು ಕೋಟ್ಟಾರು ಎಂಬುದೆ ಸರ್ವಜ್ಞನ ಅಭಿಮತವಾಗಿದೆ. ದುರ್ಭಳವೆಂಬುದು ಮಾನವನನ್ನು ಎಂಥ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಕರೆದೂಯ್ತತ್ವದೆ ಎಂಬ ಮಾನವೀಯ ಅನುಕಂಪ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಹಂಡವನು ಹಡಿಕುಡಿದು / ಕಂಡವರ ತಾ ಜರಿದು /

ಬಂಡುನುಡಿಗಳಿಗೆ ನಾಚದ ನೀಜನ /

ಕಂಡಿಹರೆ ಹೊಲಗು ಸರ್ವಜ್ಞ /

ನೀಜಜನ ನೆರೆಯಿಂದ / ಈಚಲದ ಮರ ಲೇಸು /

ಈಚಲೊಂದೆಡೆಗೆ ಉಪಕಾರಿ ನೀಜ ತಾ /

ಈಚಲಿಂ ಕಷ್ಟ ಸರ್ವಜ್ಞ /

ಮದ್ಯಘಾನವ ಮಾಡಿ / ಇದ್ದುದೆಲ್ಲವ ನೀಗಿ /

ಬಿದ್ದು ಬರುವವನ ಸದ್ಗಡಿ ಸಂತಾನ /

ವೆದ್ದು ಹೋಗುವದು ! ಸರ್ವಜ್ಞ /

ಮಾನವನ ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಭಯಾನಕ ದುರವಸ್ಥಿಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಮೇಲೆ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದ ದೊಂಕುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಸಾಧಾರಣ ವ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞ ಕಂಡ ಮತ್ತು ಕಂಡರಿಯದ ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಚನಗಳ ಮುಖಿಂತರ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ತ್ರಿಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಯುವೇದ, ಆಹಾರಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ, ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ, ಲೈಂಗಿಕಶಾಸ್ತ್ರ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ವ್ಯೇದ್ಯಕೀಯ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ, ಅರ್ಥಗಭೀತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಕುದುಕರಿಗೆ ಒಳ್ಳಿಯ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂಥವರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕರೆತೋರ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಕುಡಿದು, ಕಂಡವರಿಗೆ ಕೃಜಾಚಿ, ಕಂಡಕಂಡಡೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಜುವ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಂಟುಮಾಡುವ ಭಂಡ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಲು ನಾಚದ ನೀಜನ ಕಂಡರೆ ಹೊಲಗು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ‘ಕೆಟ್ಟಪರ ಗೆಳಿತನ ಮಾಡಬಾರದು’ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾಚಲ ಮರದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಮಾರಕ ಸೆಂದಿ ಉತ್ತಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮರದಿಂದ ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಅತಿಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ. ಅದೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಈಚಲದ ಕೊಬ್ಬರಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಆ ಕೊಬ್ಬರಿಯಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಿತಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀಜ ಜನರ (ನೆರೆ) ಸಹವಾಸದಿಂದ ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವೇ ಕೆಟ್ಟ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗಿಂತ ಈಚಲಮರವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ

మట్టిద యావుదే పూణి, పట్టి, సస్య సంకులగళింద నమగె కేడుకాదరూ అదక్కింత హెచ్చాగి ఒళితన్న అవుగళింద పడెదుకోళ్ళతేవే. ప్రత్యుషవాగి, పరోక్షవాగి నావు అవుగళ ఉపయోగవన్న పడెదుకోళ్ళతేవే. అంధఫుగళింద ఉత్సాదనేయాగువ వస్తుగళు నమ్మ ప్రతినిత్య జీవనద బదుకినల్లి ఒందల్లా ఒందు ఉపయోగక్కే ఒళకే మాడికోళ్ళతేవే.

ఆదరే నీఇ జనరింద యావ ఉపయోగపు ఆగువుదల్ల. ఉపయోగ ఆగదిరలి ఆదరే కేడుకన్న తందొడ్డుతారే. అంధవర సహవాస బేడవే బేడవెందు సవజ్ఞ సూచిసుతానే. సవజ్ఞ మద్యపాన మాడువవర కురితు ఇనోందు భయానక ఎజ్ఞరికే నీఇదుతానే. మద్యపాన మాడువవర తన్న సంసారదల్లి ఇద్దదేల్లవన్న కళేదు సవనాతగోళిసి కండకండల్లి చండడియాగి బిధ్య మనిగే బరువవన సంతాన సద్గడగి హోగువుదరల్లి సంతయవిల్ల ఎంబ మానవీయ సందేశవన్న సారువదరొందిగే సమాజ పరివర్తన మాడలు సవజ్ఞన కెరించాడ నుడిగళింద సరిదారిగే తరలు ప్రయుత్సించంతిదే.

భంగి : దుశ్శటగళ కురితు సవజ్ఞ పరిమాణం జ్ఞానియంతే సన్మాగ్న దత్తన నిదిరుతానే. దుశ్శటగళింద వ్యక్తిగే, సమాజక్కే ఆగువ హానియన్న తడెయలు తన్న వజనగళ ముఖాంతర ప్రయుత్సించుంటు. ‘జరస’ అన్నువ మాదక వస్తువన్న ఈ మూలికేయ పత్రగళింద మాడుతారే. హెచ్చిన ప్రమాణదల్లి సేవిసిదరే తలేతిరుగి జ్ఞానతప్పబమదు మత్తు ముందే గాఢ నిద్ర ఉంటాగి ఉసిరు కట్టి సాయలూబమదు. ‘భంగి’ ఎంబ ఈ బగేయ గిడ సామాన్యవాగి నాల్చారు అడి ఎత్తరద మోదెయాగి బేళీయుత్తదే. కాండద తుదియల్లి గొంజలాకారవాగి హుగళన్న బిడువుదు. ఈ సోపన్న బేళీయువుదన్న సరకార నిషేధిసిదే. ఏకెందరే ఇదర హెచ్చిన ఉపయోగదింద హృదయ, మనస్స మత్తు నరమండలద మేలే తీవ్ర పరిణామవన్నుంటు మాడువుదు. అదర జోతిగే మనస్సోభే ఉంటాగువుదు. ఒమ్మొమ్ము సమ్మాంతర రజిసి బహళ హోత్తు భయగ్రస్తనంతే మాడువుదు. భంగి జటవుళ్ళవరు ఇదన్న ‘మణ్ణిన చిలుమేయ’ కోళపెయాకారద తుది కిరిదాద మత్తొందు తుది అగలవాద కోళపెయల్లి హాకి బెంకి హజ్జుకోందు సేదుతారే. ఇదొందు కేట్టి జటి. ఈ జటదింద మనుష్య కెలవే నిమిషగళల్లి మౌనవాగిబిడుతానే. కారణ ఇష్ట నరమండలద మేలే మత్తిన పరిణామ ఉంటాగి అమలేరి కట్టవ్వపన్న మరేతు అహితకర పరిణామ ఉంటాగి మనుష్యన దేహద రజనేయ కట్టవ్వద మేలే సాకష్టు నష్ట ఉంటాగుత్తదే.’

అగి అరివేయ మారి / భంగియను తా సేది /

మంగనందది కుణీవాత భవ భవది /

భమగగోళుతిహను సవజ్ఞ /

భంగియను సేదువన / భంగవను ఏనెంబే /

భంగియ గుంగు తలేగేరలాడుతిక /

మంగనంతిహను సవజ్ఞ /

ಭಂಗಿಯ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ತೀವ್ರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಮಂಗನ ಕುಟೀತ, ತಾಳವಿಲ್ಲದೆ ಮೇಳವಿಲ್ಲದೆ, ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಕೊಂಬೆಗೆ, ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾರುವ ಮರಕಟನನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ ಭಂಗಿಯನ್ನು ಸೇದಿದಾತ. ‘ಭಂಗಿ ಸೇದಿದಾತನಿಗೆ ಕಾಗೆ ಕೊಗು ಕಣ ಮಥುರ, ಅಪ್ಪ ಅಮೃತ ಕೊಗು ರಳ ಕರ್ಕಣ’ ಇಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚೆ ಭಾರವೆನಿಸಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಸರಿದಾರಿ ತಿಳಿಯದೆ ಸುಡುಗಾಡತ್ತ ಮುಖಿಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವರ್ಗ-ಸುಖ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಪ್ಪ ಒಂದೋ, ಎರಡೋ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನನ್ನಾರಾದರು ನಡೆದಾಡುವ ದೇವರು ಎಂದು ಬಿಟ್ಟೆ ಎಂಬ ಹಳೆ ಆಸೆ, ಹೆಚ್ಚೆಗಳಲ್ಲಂಟು ಇದರ ಪರಿವೆ ನೂಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಅನುಭವಿಸಿ ವಿನಾಶದಂಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮೈಮೇಲಿನ ಜ್ಞಾನ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಉಟ್ಟಿ ಅರಿವೆಯನು ಮಾರಿ ಮಂಗನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ವಜ್ಞ ಭಂಗಿ ಸೇದುವವನ ಈ ವಿಕ್ತತ ಜೀವನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಹಳಪ್ಪ ಕರ್ತೋರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಓಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಉಪದ್ರವಿಗಳಾದಂತವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಗನ ಪ್ರತಿಮೆ, ಭಂಗಿ ಸೇದುವನ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನ, ಬಡಬಡಿಕೆ, ಹಂದಿಯ ಪ್ರತಿಮೆ, ಸೆಂದಿ ಕುಡಿಯುವವನ ಹೊಲಸುತನ, ತನ್ನತನದ ಸ್ವಾತ್ಮತೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ತಂಬಾಕು: ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವುದು, ತಂಬಾಕು ತಿನ್ನುವುದು ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಮ್ಮ ಅಪಾಯಿವೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ, ಇಂಥವರ ಬಾಯಿ ನೋಡಲು ಅಸಹ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ದುನಾರ್ತದ ನೆಲೇವೀಡಾಗಿರುವುದು, ಇಂತಹ ಸಾಮಿಷ್ಯ ಅದೆಂತಹ ಅಸಹ್ಯಕಾರಿ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಮೆ ‘ಸಿಂದಿಯ ಲಗಳಿ’ ಬಾಯಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋಗಲು ಚೀಲವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಹೊಗೆಯ ತಿಂಬುವದೊಂದು / ಸುಗುಣವೆಂದೆನಬೇಡ /

ಹೊಗೆಯ ಕುಡಿದೆಯೆ ನಗಿವ ಬಾಯಿಯಿಂದಿಯ /

ಲಗಳೆಯಂತಿಹುದು ಸರ್ವಜ್ಞ /

ನೆತ್ತು: ಇದೊಂದು ಜೂಜಾಟ ಮಹಾಭಾರತದ ವನವಾಸ ಅಜಾತಕ್ರಾಸಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಡಿ ಬರದದ್ದೆ ಈ ನೆತ್ತುವೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಪಗಡೆಯಾಟವನ್ನು ಭಾರತದ ಪ್ರತೀಕವೆಂದು ಕರೆದದ್ದುಂಟು. ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳು ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಸ್ವಧಾರ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಪಗಡೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮರಾಣಗಳು ಸಾರುತ್ತವೆ.

ನೆತ್ತುವೂ ಕುತ್ತುವೂ / ಹತ್ತಿದೊಡೆ ಅಳವಲ್ಲ /

ಕುತ್ತದಿಂ ದೇಹ ಬಡವಕ್ಕು, ನೆತ್ತದಿಂ /

ಬತ್ತಲೆಯಕ್ಕು ಸರ್ವಜ್ಞ /

ಆಡ ನಳ ಕೆಟ್ಟು / ಮತ್ತಾಡಿ ಧರ್ಮಜ ಕೆಟ್ಟು /

ನೋಡಿದ ನಾಲ್ಕರು ತಿರಿದುಣಲು ನೆತ್ತವನು /

ಆಡಬೇಡೆಂದ ಸರ್ವಜ್ಞ /

ಅಡಿದವರಿದ್ದಂತೆ / ನೋಡಿದವ ತಾ ಕೆಟ್ಟಿ /

ಬೇಡುವವ ಕೆಟ್ಟಿ, ನೈತ್ತವನು ಆಡುವರ /

ಕೂಡಿದವ ಕೆಟ್ಟಿ ಸರ್ವಜ್ಞ /

ನೈತ್ತವದು ಒಳಿತೆಂದು / ನಿತ್ಯವಾಡಲು ಬೇಡ /

ನೈತ್ತರಿಂ ಕುತ್ತ ಮುತ್ತಿ ಬರ ಸುತ್ತರಿದು /

ಕತ್ತಲಾಗಿಹುದು ಸರ್ವಜ್ಞ /

ಸರ್ವಜ್ಞ ದುಷ್ಟಪ್ಪಗಳ ಕುರಿತು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಜೀವಿಗಳ ಜೀವನದ ಅಳಕ್ಕಿಳಿದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೇಲೆ ಬರುವ ‘ನೈತ್ತ-ಕುತ್ತ’ ನೈತ್ತವೆಂದರೆ ಜೂಜು, ಕುತ್ತವೆಂದರೆ ರೋಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ವ್ಯಾಸನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಧಿಸಿದ್ದು. ಇವರಡೂ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಕುತ್ತದಿಂದ ದಿನೇ ದಿನೇ ದೇಹ ಕೃಷವಾಗುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ನೈತ್ತದಿಂದ ಇಛ್ದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ‘ಬತ್ತಲೆ’ ಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಬಡವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಜೂಜು ಎಂಬ ದುಷ್ಟಪ್ಪದಿಂದ ಎಲ್ಲದೂ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಿ ಹೊಸೆಗೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ರೋಗವಂಟ ನಿರ್ಗತಿಕನಾಗಿ ಈ ಜಗದ ಗಾಡಾಂಥಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀಯಾ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ದುಷ್ಟಪ್ಪಗಳ ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿದ ಜನರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆತ್ತುವ ಮಾನವೀಯತೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಿಗಿದೆ. ಪಗಡೆಯನ್ನು ಆಡಿದ ನಳ, ಧರ್ಮಜ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ವನವಾಸವೇ ಗತಿಯಾಗಿ ತಿರಿದುಣ್ಣವಂತಹ ವಿಷಮು ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದದ್ದು ವಿಪಯಾಸವಲ್ಲವೇ? ತಾನಲ್ಲಿದೆ ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ವಿನಾಶದಂಬಿಗೆ ಒಯ್ಯಿತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ದುಷ್ಟಪ್ಪಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವದ ಒಳಿತೆನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಹೇವ : ‘ಹಮ್ಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೆಟ್ಟಿ’ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಗುಣ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಲ್ಲ. ಈ ಗುಣದಿಂದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಈ ದುರ್ನಾಡತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಲ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಹೋದವರು ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನಗಳು ಹಮ್ಮಿ (ಹೇವ)ಮಾನವನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಸನ್ನಾಡತೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ

ಜಾವಕ್ಕೆ ಬದುಕುವರೆ / ಹೇವಕ್ಕೆ ಬದುಕುವದು /

ರಾವಣನು ಸತನೆನಬೇಡ, ರಾಮಂಗೆ /

ಹೇವ ಬಿಟ್ಟಿಹುದೆ ? ಸರ್ವಜ್ಞ /

ಬಲವರ್ತ ನಾನೆಂದು / ಒಲಿದು ಹೋರಲು ಬೇಡ /

ಬಲವರ್ತ ವಾಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನೊಡನಾಡಿ /

ಭಲದಿಂದ ಕೆಟ್ಟಿ ಸರ್ವಜ್ಞ!

ಅಹಂಕಾರ ಕಿಚ್ಚು ಇದ್ದಂತೆ ಅದು ಒಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಸುಡದೆ ಬಿಡದು. ಇಂತಹ ಹಮ್ಮಿಗೊಳಗಾಗಿ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳು ಲೋಕದ ಜನರೂ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆಡಾದುದು ಸರ್ವವಿಧಿತ. ಆದ ಕಾರಣ ಅಹಂಕಾರದ ಕಿಚ್ಚು ನಮಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಂತೆ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಬುದೆ ನಮಗೆ ಹಿತಕಾರಿ. ಅಹಂಕಾರದ ನಿರಸನ ಇಹ-ಪರಗಳಿರಡರಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಅಕ್ಬರ ಅಲಿ. ಎಂ. (1983). ಸರ್ವಜ್ಞನ ಸಮಾಜ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ತತ್ವ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಚನ್ನೀಶ ಹೊನ್ನಾಳಿ. ಬಿ.ಜಿ. (2008). ಜಂಗಮ ಕವಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಿಂಚನ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ.
- ದೇಜಗೌ. (1974). ಸರ್ವಜ್ಞ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ. ಪ್ರಕಾಶನ ಮಂದಿರ.
- ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪಗೌಡ. ಹೆಚ್.ಜಿ. (2014). ಸರ್ವಜ್ಞನ ಶ್ರೀಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾಲ ಪ್ರಜ್ಞ, ಇಲ್ಲಿ, ಸರ್ವಜ್ಞನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನಗಳು. ವೀರೇಶ ಬಡಿಗೆರ. (ಸಂ.), ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ.
- ನೂಲಗೇರಿ ಜೆ.ಎಂ. (2009). ಸರ್ವಜ್ಞ ವಚನಗಳ ಅರ್ಥ-ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ. ಬಸವ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ವೀರೇಶ ಬಡಿಗೆರ. (ಸಂ.) (2014). ಸರ್ವಜ್ಞನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನಗಳು. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ.